

Hjónaskilnaður.

30.

Sönn saga af Maríuerluhjónum.

1 blað.

Hjónastiknaður?

Stalagt fiskverkunarstodinn "Daguror" hér innan við belin
höfðu Mariu hjón ein haldin til um 6 að 7 ára
skuld. Þar höfðu þau orpið eggjum sínum árlega, mynd
út og unnið hagsinum til boga.

En síðasta árið, sam þau "ljuggu" þar, brá svo við, að
Karlfríður sást þar elbi vana andrúmu og ein og í
hvert sinn, en hann "kom heima", flaug hann í Kvenfríð-
inn, lét hann og á rítti, en hann varð að flýja og
seta lagið á komast að hreidri sínu og ungunn, þegar
hann var farinn þaðan.

Verkafolk það, en þarna varð vinur, tótt eftir því, að
sín var Karlfríður konningur og virtist fara vel á með
honum og Kvenfríðinum. Þótti folkinn þetta eitthvað
grunsamt og fór að geta botað. Farna það frá Kvenfríð
og dauðan og finna unga hans utan við hreidrið. Þó
vera þau öð, Kvenfríðinn og unganin betur og rífrir til
dauða, en í hreidrinu var ný kona í fjötum og öppum
eggjum. Í rífin og tótt, liggjandi dauð í blóði sínu hér og
þar í skingun hreidrið, sem ný hafði ljógu ný egg og geymu
og nýja konu, sem er flegráð hafði af þá en að var keruð og ný
lét við hvern sinn fingur upp í þóli húsins með Karlfríð
við hlid só, lausan við allar í byggju heimilislegs síns frá fyrri
hjóna bændi.

Þótti þá undsætt, að "Karlinn" var keruð þarna með "nýja
konu" og félt þá stærku grunu á, að hann hefði í þó fyrri
fyrri konu sínu og bótum þeirri til þess að komast yfir aðra
konu, en hvernun lét aði bótun við.
Þó að létur út fyrri, að þá geti verið lítt háttad hjónastiknaði
dýranna, sem mannum og á því séu þeim elbi í öllu
franni.